

"Hizbullah olan ehl-i hidayet, o kadar inâyet ve rahmet-i İlâhiye ve imdad-ı Sübhâniyeye mazhar oldukları halde, neden çok defa, hizbüşşeytan olan ehl-i dalâlete mağlûp olmuşlar?" İzah eder misiniz?

Burada, "Neden iman edenler o kadar üstün yönlerine ve Allah'ın yardımına mazhar olmalarına rağmen, inkâr edenler karşısında çok defa mağlup oluyorlar?" sorusuna iki şıklı cevap veriliyor.

Birinci cevapta, Allah imtihan gereği kâfiri Müminin, küfrü de imanın karşısında çıkarmıştır ki, insanların mahiyetinde bulunan istidatlar açığa çıkıp inkişaf etsin. Hem imanın kıymetinin bilinmesi hem de müminin kabiliyetlerinin inkişaf edip gelişmesi için, küfürle mücadele ediliyor, bazen de küfür cephesi galip geliyor. Allah diledi bütünü kâfirleri bir anda helak edebilir.

İkinci cevapta ise, kâfirin gittiği küfür yolunun basit olduğuna işaret edilerek küfür yolu adem ve tahriptir denilmiştir. Üstad Hazretleri bu manayı bahsi geçen yerde şöyle hulasa ediyor:

"Dalâlette ve küfürde hem adem ve terk var ki, pek kolaydır, hareket istemez. Hem tahrip var ki, çok sehîldir ve âsândır, az bir hareket yeter. Hem tecavüz var ki, az bir amel ile çoklarına zarar verip, ihâfe noktasında ve firavuniyet cihetinden onlara bir makam kazandırır."

"Hem âkıbeti görmeyen ve hazır zevke müptelâ olan insandaki nebâtî ve hayvânî kuvvelerin tatmini, telezzüzü için hürriyeti vardır ki, akıl ve kalb gibi letâif-i insaniyeyi insaniyetkârâne ve âkıbet-endişâne olan vazifelerinden vazgeçiriyorlar."(1)

Hayır, birçok şartın ve sebeplerin bir araya gelmesi ile oluşan ve vücut bulabilmesi için kudret ve ilim gibi sıfatlara ihtiyaç olan bir hâdisedir. İnsan bu şartları ve sebepleri hazırlayacak kudrete ve ilme sahip olmadığı için hayırda eli kısadır. İnsanın elinden sadece iman, tevekkül, dua, şuur ve niyet gelir.

Ama şer ve günahlarda ise durum tersinedir, burada yüzde doksan dokuz hisse insana aittir. Zira şer ve günahlar vücut gibi çok şartların bir araya gelmesi ile olan bir şey değildir. Bir dinamitin ateşlenmesi ile bina yıkılır, bir kibrit çakmakla bir orman yanıp kül olur. O zaman insanın elindeki zayıf ve nisbî olan irade, şerde tam

bir fail olur ve azim tahribat yapabilir. Zira Şer ademî, hayır ise vücudîdir. Bu yüzden, insan eli Şerde ve gûnahta çok uzun, hayırda ve iyilikte ise çok kısadır.

Őeytan hayır ve vücut noktasında bir hiçtir, lakin Şer ve yokluk noktasında durum farklıdır. Tahrip ve Şer bir Şartın terk edilmesi ile olabilecek bir Őeydir. İşte Őeytan o noktada insanın aldatmakla çok büyük yıkımlar ve tahribatlar yaptırabilir. Őeytan zatı ve hilesi noktasından gayet zayıftır, ama sebep olduğu müteselsil yıkım ve tahribat çok dehşetli olabiliyor.

Diđer bir husus; insanın fıtratındaki nefis, Őehvet ve öfke gibi hissiyatlar, her daim Őeytanı dinler ve onun hilesine kabildir. Nasıl küçük bir anahtar koca motor düzeneğini çalıştırıyor ise, Őeytanın zayıf hilesi de insanın nefis mekanizmasını çalıştırıp hareket ettiriyor ve netice de büyük yıkım ve tahribatlara sebep olabiliyor.

(1) bk. [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a.](#)